

Обществѣн органъ за политика, станство, търговия и литература.
Абонаментъ: за година 40 л., 6 мѣс. 20 л. Огласеніе: официални по 70 ст., търговски по 40 ст. □ см.
Големии, вѣщали и некролози — 30 л. Панахиди и благодарности по 20 л.
За повече публикации отстъпка — Адресъ: „ОБНОВА“ печатница „Зора“. — Всичко прѣдплатя.
ТЕЛЕФОНЪ № 121. ИНФОРМАЦИОНЕНЪ СЛУЖБЕНЪ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Ив. Демирѣвъ.

Чинувническитѣ

заплати въ Градската Реквизициона Комисия.

Не допушаме да съществува негдѣ въ свѣта страна, гдѣто държавнитѣ служители — чинувниците — да сѣтъ тѣмъ много онеправдани и поставени при лоши условия на труда, както у насъ. Недостатъци въ изплащане заплатитѣ, тѣ изнемогватъ подъ тежкия и интензивенъ трудъ отъ сутринъ до вечеръ въ нехигиеничнитѣ канцеларии, безъ да иматъ свободно врѣме, както аристократитѣ, да се радватъ на семейното щастие и вкусатъ отъ благата и удоволствията, които културата и цивилизацията даватъ на съвременния човѣкъ. Но не само това терзае нашето чинувничество, а има и друго, като увеличава стократно страданията имъ: нередовността въ изплащане заплатитѣ, която се практикува отъ нѣкои учрѣждения на града ни. Като такава, можемъ да посочимъ на първо мѣсто Градската реквизиционна комисия, въ която чинувницитѣ никога до сега не сѣтъ получили въ опредѣленото врѣме, края на мѣсеца, заплатитѣ си. Минаватъ често пѣти 10—15 и 20 дни даже отъ новиятъ мѣсець, слѣдъ което се даватъ заплатитѣ на чинувницитѣ; разбира се, не на всички, а на една само частъ; други пъкъ, които споредъ схващанията на прѣдседателя на градс. реквизиц. комисия, били „богати“ очакватъ по 2 и 3 мѣсеца благоволеніето му. Прѣдполагаме, че слѣдъ като изтъкваме тѣмъ дълготъ врѣме, което чинувницитѣ отъ реквизиц. комисия прѣкарватъ въ безпаричие, ще ни запитате: какъ тогава прѣживяватъ? Отговаряме: — Съ прѣчуване (грѣбнакъ прѣдъ този-онзи, за да имъ се услужатъ съ пари; съ които да могатъ прѣживѣти. А въ случай, че не намѣрятъ такива, тѣ сѣтъ принудени да се лишаватъ и отъ най-необходимото за прѣживяване. Констатирайки тѣмъ неосносното положение на чинувницитѣ отъ поменатата комисия, ний питаме началството, защо то не се е заинтересувало до сега да уреди въпроса за изплащане наврѣме заплатитѣ, за да се облѣкни поне отчасти положението на и безъ това измъченитѣ чинувници. Ако това не е сторено до сега, то нека голѣмото началство побърза да направи възможното, защото нуждитѣ и скѣпия животъ не позволяватъ на чинувницитѣ да чакатъ съ мѣсеци за получаване възнаграденията си.

Д-ръ С. Симеоновъ

хирургия и женски болести.

Приема болни отъ 2—4½ сл. об. ул. Шипченска, срѣщу Халитѣ. 1—30.

За знание! Прѣмѣстихъ склада си, до флотския арсеналъ (Надъ градския Пазаръ на мѣстото на Христо Кирчевъ).

Винаги ще намѣрите първокачествена стока и на най-изиспни цѣни: дървени вѣжлища, сухи дърва за горене, всѣкакъвъ видъ коларски, дърводелски, столарски и строителенъ материали. 3—10
Никола Наумовъ

Складъ на дървенъ строителенъ и нестроителенъ материалъ.

Продава се по случай заминаване, новата художеств. книжарница „ЧАЙКА“, на най-оживената улица въ града — „6-й Септемврий“ № 2, изцѣло, стѣни, мебели и пр.; разработена и съ отлична клиентела. Споразумѣние книжарницата. 2—3

Художникъ-Фотографъ ЖЕЙНОВЪ

Съобщава на своитѣ клиенти, че получи новъ материалъ и е вѣтъ въ сѣстѣ да удовлетвори всички изисквания по изкуството. Жейновъ. 23—30

Продава се празно мѣсто отъ 250 метра, изложение источно и южно, на ул. Соколска № 15
Споразумѣние въ сѣщата кѣща. 3—3

Г-ца Недѣлка Иванова

Г-нъ Кузма Н. Шкумба

се вѣнчаха на 9 юни 1919 год.
Варна София

Квартирниятъ въпросъ

Софийскитѣ домопритежатели — наемодатели сѣ образували д-во още въ 1914 год. и макаръ, че условията прѣзъ войната много имъ сѣ прѣмѣнявали, при все това тѣ сѣ успѣли доста да направятъ за ограждане интереситѣ си.

Тѣхното сдружение е легализирано отъ минист. на Вѣтрѣшнитѣ дѣла, и като юридическо лице дѣйствуватъ прѣдъ всѣка властъ съ голѣмъ успѣхъ.

Единъ отъ главнитѣ фактори при тѣхното дружество е Кваатирното бюро, което изключително се занимава съ урегулиране всички въпроси по наемитѣ. Има специаленъ чинувникъ, който държи и води книгата за всички имоти, които се даватъ подъ наемъ. Всѣки наемател се обръща къмъ този чинувникъ въ квартирното бюро, избира си по книгата нужния апартаментъ, взема форменъ договоръ приготвенъ отъ Д-вото, прѣглежда лично помѣщението, уславятъ си наема и подписватъ договора въ квартирното бюро. На гърба на договора е описано състоянието на помѣщението, приподписано отъ дружествения чинувникъ. Наемателя издава записи съ поръчителство за уговорения наемъ и съ това е избѣгнато всѣко недоразумѣние, споръ и сѣдъ.

Всичко е прѣдвидено, всичко уговорено въ форменъ добръ приготвенъ договоръ споредъ нашитѣ дѣйствующи закони и не остава мѣсто за никакви спорове и сѣдилища.

Всичко каквото е направило софийското сдружение, почерпвало е отъ странство, отъ дългата практика сѣ успѣли да избѣгнатъ и най-малкитѣ причини за недоразумѣния между наемателъ и наемодателъ.

Относително общитѣ интереси на домопритежателитѣ Соф. Сдружение е подало петиции до Нар. Събрание, до разнитѣ министерства и много отъ тѣхъ сѣ постигнали цѣльта си.

Сега сѣ повдигнали единъ въпросъ прѣдъ народното събрание, много справедливъ и належащъ, именно: данъка на сградитѣ, който като общинска врѣхна взема общината да бѣде разхвърленъ и върху наемателитѣ. Явява се напр. извѣстенъ наемателъ за луксозенъ апартаментъ, съ голѣми претенции за удобства, такъвъ трѣбва да плати данѣкъ върху помѣщението което наема. Много е справедливо, защото домопритежателя е обложенъ съ единъ тежѣкъ данѣкъ върху зданието и второ, данѣкъ занятието — върху наема, — отдѣлно ремонтъ, ливни, ипотека (ако има такава) и прочее. А наемателя плаща единъ наемъ и не се грижи за нищо повече.

Д-то прѣдвѣжда въ устава и дѣйствиетѣ въ сѣщото врѣме да запазва и интереситѣ на наемателитѣ. Има редъ наредби изработени, които урегулиратъ отношенията и задѣлженията между двѣтъ страни.

Г. Милковъ

Въ книжарницата

на софийския панайотъ, ул. Владиславъ (Ташъ-Йолу) ще намѣрите всички учебни книги, като: тетрадки, гуми, мастила, пергелъ въ кутии и пр. и пр. и то при най-ниски цѣни. Сѣщо въ книжарницата имъ се намиратъ портрети, статуи, вази и др. украшения. 2—3

Кожета за самосѣрсначи се точатъ съ специална машина при Захаръ Сабова, югоизточно отъ града, подъ хотелъ Прислава. Изсѣчени еднѣтъ бръснатъ 4 пѣти. Слѣдъ изхвърлянето имъ, се точатъ пакъ. Цѣна 70 ст. 4—5

Четете въ ОБНОВА.

Рекламирайте чрѣзъ Обнова.

Найчо Цановъ.

Фердинандъ и погромътъ.

Дойде той въ България слѣдъ едни кървави избори, които докараха тогава въ камарата нуждното болшинство на Стамболова.

Никой не подозираше неговото съществуване. Изпратената депутация го откри, не е важно кѣдъ, но тя се спрѣ върху неговата личностъ. Защото другъ не искаше да дойде въ България.

Запитанъ Калноки отъ членоветѣ на депутацията, какво е неговото мнѣние за тоя кандидатъ на българския прѣстолъ, бѣлжжитиѣ дипломатъ отговорилъ: „земете го, но внимавайте, защото ще си имате беля съ него“.

И докарихме си беля въ България. Защото трѣбваше да се пази нейната независимостъ.

Така, той дойде да пази независимостта на България. Изатова трѣбваше да обезпечи най-напрѣдъ нейната независимостъ. А той се настани тукъ при приложението на пълна зависимостъ отъ Стамболова, който го избра, доведе, ожени, затвърди и му създаде династия, както не веднажъ сѣ изтъквали това стамболовиститѣ. Той трѣбваше, прочее, да извоюва своята независимостъ.

Какъ да постигне това? Той бѣ успѣлъ вече да се запознае съ похватитѣ на своитѣ прадѣди и внимателно съ примѣрна твърдостъ и постоянство изучаваше, какъ тѣ сѣ затвърдѣвали своитѣ царски тронове, безъ да имъ е била нужна каквато и да е популярностъ между народа.

Въ далечната история на своитѣ прадѣди той намѣри, че тѣ сѣ харчили голѣма енергия, за да си образуватъ прѣдъ всичко крѣжъ отъ прѣдани около себе си хора, което се най-лесно постигало чрѣзъ насаждаване на покварата. А общочовѣшката история разправя при това, че корумпирането отгорѣ дава най-вѣрнитѣ резултати за цѣльта. То бърже расте и надлъжъ и наширъ, и на дълбочина и създава необходимитѣ условия, за да може единъ владѣтель да каже: „държавата — това съмъ азъ“.

Усвоенъ тоя планъ на дѣйствие, ние виждаме, какъ той веднага се туря въ изпълнение. Първиятъ актъ на замислената драма се започна. Карфици, брошове, браслети, огърлици, медалиони захванаха да хвърчатъ отъ двореца и чу се изъ висшето дамско общество една чрѣзъ прѣмържени отъ сласть очи въздишка: какъвъ чуденъ господаръ си имаме! Слѣдъ това и наредъ съ това полѣтъха прѣстени, табакери, игли, ордени, повишения, чиновове, дори и титли, и едно чувство на удивление и признателностъ се пронесе измежду мжжкото висше общество. Между награждаванитѣ Стамболовъ бѣ на първи редъ. Той не можѣ да схване, че това е прѣлюдията на една голѣма драма, която цѣли да завърши съ триумфъ на царската властъ, обиколена отъ развалинитѣ на общественитѣ сили въ страната, а на първо мѣсто прострѣнъ прѣдъ подножието му самиятъ Стамболовъ, който засѣняваше неговата царска особа.

Фердинандъ приближаваше къмъ себе си всички приятели на Стамболова, а въ сѣщото врѣме привличаше и нови сили около своя любимецъ, които прѣди всичко ставаха неговии хора. Стамболовъ бѣ до толкова омаянъ отъ почеститѣ, съ които бѣ награждаванъ, че по едно врѣме едва ли не прогласи Фердинанда за шефъ на неговата партия. Той не схвана, че единъ строго опредѣленъ планъ се туряше въ изпълнение и че се подготвяше почвата, за да бѣде той изгласанъ и по тоя начинъ на България политически хоризонтъ да заблѣщи цѣлата фигура на Фердинандъ въ пълната и свѣтлина, незабѣнявана отъ никого.

Защото трѣбваше той да поеме всецѣло въ своитѣ царствени рѣжѣ дѣлото за запазването независимостта на България, внасяйки своето разбиране въ понятието „запазването независимостта на България“.

По едно врѣме Стамболовъ и най-близкитѣ до него хора се стрѣснаха, но вече бѣ късно. Той бѣ успѣлъ да скѣса всѣкакви връзки съ народа и се намираще всецѣло подъ властѣта на оня, който го облагодѣтелствуваше и който поощряваше у него всички долни инстинкти и побуждения. Той започна да реагира, но безъ всѣкакъвъ успѣхъ. Уви! Неговитѣ рѣжѣ бѣха обречени на отсичане. Сѣдбата на Стамболова бѣ рѣшена. Той знаеше това и, прѣди да се изпълни рѣше-

За чистотата въ града.

Слѣдъ многократнитѣ напомнания къмъ санитарнитѣ власти и общината за почистване на градѣтъ ни, не само, че нищо не е сторено до сега, но смѣтѣта, изоставена така, се е натрупала на нѣкои мѣста въ града до толкова, че просто е невъзможно да се мине прѣзъ тѣхъ отъ миризма и нечистотии. Такова мѣсто е напимѣръ задъ старата митница, гдѣто се изхвърлятъ нечистотитѣ отъ рибарницитѣ, месарницитѣ и пр. Отивайки нататѣкъ много хора принудени да минатъ отъ тамъ, се връщатъ и избиратъ други улици.

Още веднѣжъ обръщаме вниманието на санитарнитѣ власти, а най-вече на общината, да се погрижатъ за събиране на смѣтѣта отъ кѣшитѣ, улицитѣ и въпросното мѣсто, защото гражданитѣ по-вече не могатъ да търпятъ тая нечистотия.

Оставката

на Игнатъ Апостоловъ.

Редакцията ни се научава, че е приета оставката на Игнатъ Апостоловъ дългогодишенъ фелдшеръ при Окрѣжниятъ лѣкаръ. Напушайки длѣжността си, ний дължимъ да кажемъ нѣколко думи за него.

— Роденъ въ Македония — С. Глишикъ (неготинско), останалъ безъ родители той заминава за Прилѣпъ, гдѣто на работа прѣбивавалъ една година. На 20 годишната си възраст идва въ България и веднага постѣпва въ фелдшерското училище въ София, което той завършва съ отличенъ успѣхъ и слѣдъ това бива назначенъ воененъ фелдшеръ и, като такъвъ, е работилъ 4 години; отъ тамъ е билъ прѣместенъ въ държавната болница за 2 год. слѣдъ това въ постоянната комисия, гдѣто е работилъ 6 години. Отъ мѣсець февруари 1900 год. той постѣпва при тукашния Окрѣженъ лѣкаръ, при когото работи до днесъ.

Цѣли 32 години ревностно, безукоризнено, неуморно и честно г. Игнатъ Апостоловъ е служилъ на санитарното дѣло. Между това, той, въ колкото малко свободно врѣме и да е разполагалъ, е успѣлъ да се издигне доста въ интелектуално отношение и епноврѣменно да даде нѣкои свои и прѣводни отъ руски езикъ трудове въ областѣта на медицината.

За тази негова дѣйностъ, ний дължимъ да му поблагодаримъ и пожелаемъ дълъгъ животъ, здравъ и спокойствие.

Обръщаме внимание на Прокурора: Кой е убиеца на младежа Стефанъ Димовъ отъ с. Галата (до Варна). Известно е, че Стефанъ бѣ убитъ съ пушка прѣди два мѣсеца когато орѣше собствената си нива. Ако е вѣрно, че Янакиевъ заграбилъ нивата по мистериозенъ начинъ, когато синоветѣ на дѣдо Димовъ бѣха войници, и ако имъ нѣкакви улики противъ Янакиева въ убийството защото послѣдниятъ про-

нието надъ него, той го оповѣсти за общо знание съ очевидната цѣль да погърси съчувствие и защита между българското общество. Но съчувствие той не намѣри. Защото бѣ скжалъ всичко съ онова общество, къмъ което сега апелираше за помощ и съчувствие. Защото всички негови бивши съчувственици се намириха по затворитѣ и въ изгнание, или бѣха избити като прѣдатели на своето отечество. Напротивъ, обществото посрѣщна трагичната смъртъ на Стамболова съ едно чувство на облекчение слѣдъ прѣтегленитѣ страдания и ужаси прѣзъ страшния режимъ на торбопѣсчието и на монополизирания патриотизъмъ и останало само протеста, проявенъ отъ г-жа Стамболова чрѣзъ повръщането обратно въ двореца траурния вѣнецъ, изпратенъ отъ Фердинанда по случай трагичната смъртъ на съпруга ѝ.

II.

Прѣзъ управлението на Стамболова се тури основа за всевластието на Фердинанда подъ закрилата на все повече и повече разрастващата се обществена развала. Той бѣ вече пълненъ властелинъ въ страната. И всѣки вече — кой повече, кой по-малко — носѣше вода въ улея на неговата воденица. По всѣки поводъ се прѣскаше поквара и разтѣние. Една всеразвращающа мѣла се пронесе изъ българската земя.

Она, която успѣе да се приближи къмъ носителя на личния режимъ и даде гаранция за своята вѣрност къмъ него, може да бѣде осигуренъ, че по скоро, отколкото си е мислилъ, ще постигне таква лично благуване, при което ще има възможностъ да удовлетвори и най-прѣфиненитѣ си нужди и пожелания.

И се започнаха грозни падения. Обществени дѣйци, журналисти, поети, литератори канѣха единъ слѣдъ другъ и попадаха въ примки на личния режимъ като бързаха да се намѣсятъ прѣдимно въ редоветѣ на ония партии, които даваха най-сигурния изгледъ за близостъ къмъ короната и за най-дълготрайно увѣтане около нея, подъ нея и съ нея. Това имъ отваряше нови перспективи за лесенъ, безгриженъ и разгуленъ животъ. Разгулниятъ животъ съ лесно добиванитѣ срдства стана цѣль на тѣхното битие. Хора, които минаваха за привърженици на крайнитѣ партии, които бѣха дали вѣра и клѣтва за една широка обществена дѣйностъ за тържество на демокрацията, се заразяваха отъ отровното влияние на личния режимъ и бързаха да му се прѣдставятъ за негови вѣрни служители. Нѣкои прѣхвъркаха къмъ двореца отъ крайнитѣ партии по етапи, т. е. чрѣзъ демократи, народници, цанковисти, особено когато тия партии се намираха въ близостъ или въ перспективна близостъ до двореца, а други, по-практичнитѣ, прилатаха, направо къмъ стамболовисти и радослависти, които и на власт и въ опозиция винаги се намиратъ близо до двореца, които прѣзъ врѣме на войната бѣха фактическото правителство въ България. И чудно ли е, че напоследѣкъ ние виждаме единъ приливъ на млади хора въ партията на либералитѣ, които сж най-типичнитѣ изразители на личния режимъ, най-покорнитѣ служители на царската воля и най-безогледнитѣ разпоредители на държавнитѣ срдства за лични облаги подъ закрилата на царската власт. Младештѣ дълго врѣме се държаха далече отъ дворцовото влияние, заразата не захвѣхъ да पुсне и въ нейната срдца своитѣ злотворни корени. Единъ два примѣри отъ падение бѣха достатъчни да извършатъ своето дѣло.

— Като обикаляхъ напоследѣкъ България, азъ се сблѣскахъ съ грозни факти на морални падения отъ млади хора. Тукъ въ единъ градъ ме прѣкъса нѣкой изъ публиката. Какъвъ е той? — Новопокръстенъ стамболовистъ, вчерашенъ тѣсникъ. Тамъ въ другъ градъ гледамъ афишъ отъ името на либералната партия за публично събрание. Кой ще говори? — Новъ радославистъ, до прѣди два мѣсеца широкъ социалистъ. Минава покрай менъ автомобилъ съ стражаръ при шафѣора. Кой е той? — Та това е билъ нашиятъ познатъ радикалъ, авторъ на избѣгнитѣ радикалски книжки! Бѣ избирателна нѣкоя секция се подготви тероръ. Наредъ съ стражите се мѣркатъ млади хора. Кои сж тѣ? — Довчерашни социалисти, сега жежки партизани на правителството. Тамъ околийски началникъ ви разтуря събранieto и ви разкарпа подъ конскй отъ градъ на градъ. Какъвъ е той? Да, той бѣше сжщиятъ, който прѣди врѣме организираше работничеството съ пламени рѣчи про-

тивъ реакцията.

Елате въ София, влѣзте въ Народното Събрание. Кой е тоя младъ депутатъ, който се разпенилъ толкова да защитава двореца отъ нападкитѣ на опозицията? — Не помните ли? Той е сжщиятъ, който съ двѣ свирки пишѣше покрай театра, когато царѣтъ отиваше при откриването му! Ами тамъ оня? — Та той е сжщиятъ, който пишеше въ Загребъ протоколи за организирането на революционно движение противъ двореца и неговитѣ крѣпители. . . .

Минавамъ покрай редакцията на правителственитѣ вѣстници — тия унищожители на тайнитѣ фондове. Около тѣхъ се навѣртатъ, влизатъ, излизатъ познати фигури. Това сж „вишие люди“: поети, литератори журналисти съ минало и на прѣдничави умове, турнати сега въ услуга на една единствена кауза — за короната. Жлъчъ и отрова се прѣска изъ колонитѣ на тия вѣстници. Защото трѣбва да се пази независимостта на България, за постигането на която цѣль на първо мѣсто трѣбва да бѣде изтъкната защитата на нейния господаръ, единствениятъ олицетворителъ на независима България.

Заразата прѣее, се шири по всички посоки и грози да се прѣвърне въ една не-поправима обществена язва. Страшна е развалата, която се насажда отгорѣ. Тя е сѣспала и заличила отъ лицето на свѣта цвѣтущи въ миналото държави. Нейниятъ изворъ трѣбва да се прѣсуши. Иначе ние сме изгубенъ народъ. На нея се дължи и нашия погромъ, прѣдъ който народѣтъ стои като грѣмнатъ и не може да се окопоти, за да опрѣдѣли на кждѣ да трѣгне и какво да прѣдприеме. Ние се сърдимъ на народа, че нахлувалъ въ невъзможни организации, като ония на земледѣлци и социалисти, които осуетиха въ XVI-то обикновено народно събрание ясната и несъмнена новела на народа за сгромолясането на личния режимъ; или че стоялъ безучастенъ зритель на новитѣ поплзновения на двореца, но каква поука му дадохме ние, неговитѣ така наречени ръководители, неговата интелигенция, освенъ примѣритѣ на грозни падения, поводитѣ за редица разочарования и картината на националния погромъ?

ПОДСЛУШАНЪ РАЗГОВОРЪ.

IV

Стоятъ си двамата приятели и доволни едни отъ други, пиятъ си кафетата. Днесъ, слѣдъ като четохъ въ в. „Обнова“ рапорта по дѣлата на майоръ Владимировъ, и съмъ особено доволенъ отъ себе, си каза първия приятелъ.

Така е съ тебе той — е и съ всѣкого, който поне по такъвъ начинъ принесе нѣщо за доброто на народа си, отговори приятеля. Ами кждѣ ли остана А. Г.

Той се обѣща да дойде днесъ, на при това бѣше се обѣщавъ да ни разправи нѣщо за Василъ Балкански и Ченко Юрдановъ.

Но до като тоя послѣдния се изкаже ето че и г. А. Г. влиза.

Добъръ день, господа!

А! добъръ день г. Г. Тъкмо говорихме за васъ, ето че и вие идите. Дѣто се е казало „говори за попа и приготи сопъ.“

Е г-нъ Г. кждѣ се губитѣ тия дни?

Имахъ малко работа та не можахъ да дойда. Нищо. Но я ми кажете кой изнесълъ въ в. „Обнова“ за майоръ Владимировъ?

Азъ, отговаря гордо първия приятелъ.

Добрѣ си направилъ му казва г-нъ Г. обаче ти си забравилъ да кажешъ още едно нѣщо. Тоя майоръ Владимировъ е ималъ цѣль резервоаръ съ газъ, който той него е запсалъ по книгитѣ и който резервоаръ той го е използвалъ за свои лични цѣли и който резервоаръ въ послѣдствие при отстѣпленieto на нашитѣ войски така си остана тамъ.

Бехъ има ли у насъ управия я?

Бждете спокоенъ г-нъ А, му прави бѣлѣжка втория приятелъ, еднажъ разнищенъ чорапа той ще се разплете до края. Покрай тия работи колко има още да се разкриятъ. Господинъ прокурора ще си има тая грижа.

Ами ти бѣше ни обѣщавъ да ни кажешъ нѣщо и за В. Балкански и Ченко Юрдановъ. Ще си изпълнишъ ли обѣщанието?

Да, и съ най-големо удоволствие стоваря А. Г., и да не се бавя много пристѣпямъ направо къмъ въпроса: Миналата година, прѣзъ м-цъ Мартъ, прѣди да се разрѣши износа на арпаджика, на Ва-

силъ Балкански и Ченко Юрдановъ, бѣ разрѣшено да изнесатъ 3 вагона арпаджикъ, въ Кюстенджа на името на Кюстенд. Окр. Управителъ. Тогава тамъ арпаджика се продаваше 8 лв. кгр. Първия вагонъ съ арпаджикъ когато пристигна въ Кюстенджа команданта на гарата Пейчевъ събщи на Кюстенд. Окр. Упелителъ да разтовари багона, обаче Окр. Управление отговори че никанѣвъ арпаджикъ не е искано, нито пъкъ има такова прѣписка за вѣдѣна съ Дирекцията за С. Г. О. П. Въ това врѣме се явява В. Балкански и моли Окр. Управление да събщи на коменданта на гарата да му прѣдаде вагона съ арпаджика да го разтовари, понеже билъ негова и на Ченко Юрдановъ собственостъ и че други яче неможели да го докаратъ въ Кюстенджа освѣнъ адресиранъ вагона на ардесъ Кюстендж. Окр. Управителъ.

Хей това си е то господа Окр. Управителъ хаберъ нѣма за арпаджикъ а получава такъвъ на свое име, послѣ се дава другъ стопанинъ и въ края на краищата вагона се освобождава — разтоварва се, а слѣдъ нѣго иде вторири и трети и все сжщата работа. Господинъ Прокуроре, гдѣ имъ е мѣстото на тия хора?

La negro V. Б. Р. Въ статията „Послушенъ разговоръ“ датата на рапорта намѣсто 8 ноември 1918 год. На края на рапорта е прѣскачено „прокуроръ“ а именно слѣдъ „— да бѣде увѣдоменъ за сжщото и съответния Прокуроръ по чийто надзоръ и ръководство да дѣйствуватъ.“

Полицейски приставъ Ст. Д. Донева.

ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЖДЪ
Опрѣдѣление.

№ 1474

Варненский Окръженъ Сждъ, въ разпоредителното си засѣдание на 3 юний 1919 година въ съставъ: Прѣдседателств. чл. сжда Илия Петрушевъ; Членове: Зах. Христовъ, Ив. Чавдаровъ при подсекретаря Ив. Симеоновъ и съ участието на зап. Прокурора Киро Неновъ слуша доложеното отъ чл. сждия Зах. Христовъ частното гражданско дѣло № 333/1919 г. заведено по молбата на съпрузитѣ Василъ Димитровъ и Иванка Василева отъ с. Авренъ за усыновяване на малолѣтната Иванка Николова отъ с. Авренъ.

Слѣдъ доклада на дѣлото и заключението на Прокурора сждѣтъ

Опрѣдѣли:

Допуща усыновяването на Иванка Николова отъ с. Авренъ отъ съпрузитѣ Василъ Димитровъ и Иванка Василева отъ сжщото село.

Да се публикува въ държавния вѣстникъ и издаде исканото удостовѣрение слѣдъ вписане нуждитѣ такси.

На първообразното подписаха: Прѣдседателств. чл. Ил. Петрушевъ; Членове: Зах. Христовъ, Ив. Чавдаровъ и приподписалъ подсекретаръ: Ив. Симеоновъ.

Вѣрно съ оригинала:

Прѣдседателъ: П. Бяновъ

Секретаръ: Д. И. Митевъ.

ВАРНЕН. ОКРЪЖЕНЪ СЖДЪ

Опрѣдѣление.

№ 1473.

Варненский Окръженъ Сждъ, въ разпоредителното си засѣдание на 3 юний 1919 година въ съставъ: Прѣдседателств. чл. сжда Илия Петрушевъ; Членове: Зах. Христовъ, Ив. Чавдаровъ при подсекретаря Ив. Симеоновъ и съ участие на зам. Прокурора Киро Неновъ слуша доложеното отъ чл. сжда Захари Христовъ частното гражданско дѣло № 319/1919 год., заведено по молбата на Костадинъ Димитровъ и Русана Костадинова отъ с. Нова-Шипка (Гривадийска околия) за усыновяване на Димитръ Ивановъ отъ с. Чалж-махле.

Слѣдъ доклада на дѣлото и заключението на Прокурора сждѣтъ

Опрѣдѣли:

Допуща усыновяването на Димитръ Ивановъ отъ с. Чалж махле отъ Костадиновъ отъ с. Новашипка (Провадийско).

Да се публикува и издаде исканото удостовѣрение, слѣдъ вписане нуждната такса.

На първообразното подписаха: Прѣдседателств. чл. Илия Петрушевъ; Членове: Захари Христовъ, Иванъ Чавдаровъ и приподписалъ подсекретаръ: Иванъ Симеоновъ.

Вѣрно съ оригинала:

Прѣдседателъ: П. Бяновъ.

Секретаръ: Д. И. Митевъ.

дѣлжава свободно да се разхожда до гората дѣто се прикрива? Интересно е, че той отива дома си, впрѣга колата си, отива въ гората, насича дърва, откарва ги въ селото и ги стоварва дома безъ да бѣде обезпокояванъ отъ нѣкого или заловенъ, макаръ че полицейския стражаръ, кметѣтъ и селенитѣ му да го виждатъ. Повторно обръщаме вниманието на г. прокурора сериозно да се заинтересуватъ властитѣ кой е убиеца на тази мистериозна смъртъ.

Изъ мистеринѣ на бай Стефана.

Въ допълнение изнасями за свѣдение на Прокурора, че сапуна е правенъ отъ откритнатитѣ 25—30 тенекета свинска масъ отъ болницата и занесени съ войнишка кола отъ болницата въ бай Стефана, който заедно съ арменецъ — пастърмаджия при него, го приготвяваха въ сапунъ и послѣ го продадоха на болницата. Въ тази кражба сж замѣсени войници и другъ арменецъ отъ Куртъ-бунарския комитетъ. Като се донася мастьга и провѣрва, указва се, че липсватъ 25 — 30 тенекета масъ. По тази кражба е изпратена прѣписка въ болницата за даване подѣ сждъ на виновницитѣ, обаче тази прѣписка е въ забвение. Ние молимъ г. Д-ръ Титевъ да я изнесе на бѣлъ свѣтъ и Воения, Прокуроръ трѣбва да улови бай Стефана за ухото и започне слѣдствие противъ него. Защото има още много прѣстѣпления които ще разкриятъ, обаче засега ще чакаме да видимъ какво ще направи прокурора.

Ами вълната, ами добитѣцѣтъ, ами разни други безстопанствени имоти които бай Стефанъ ограби отъ Добруджа? Всичко това е извѣстно и се добрѣ знае както отъ управителя тѣй отъ Окл. н-къ Христовъ.

Околийската реквизиционна комисия сжщо знае, бай Стефанъ ужъ дедективъ на полицейската секция, а пъкъ прѣзъ всичкото врѣме на войната стоя въ Варна гледа си кефа, краде съ цѣла контрабанска компания, Ченко—Василъ, която се въртеше около него и хранителите отъ бай Стефанъ и по такъвъ начинъ натрупаха съ стотици хиляди левове, които другагдѣ се биха на фронта.

Какво се чака, още съ него? Ортацитѣ му бѣха разни тончевисти и радослависти хайдутѣ и обирачи на България.

Ще чакаме и ще глѣдаме какво ще стане, за да видимъ кой го протежира дали ще цомогне виното и чрепнята на бай Стефана съ хубавите мизета!

Специалната комисия по прѣхранната съобщава, че гоститѣ дошли въ града за бани трѣбва сами да се грижатъ за продовствието.